

Warszawa Dnia 25 kwietnia 2018r.

W imieniu wszystkich ojców:



RZECZNIK PRAW DZIECKA

Apel do Rzecznika Praw Dziecka o podjęcie realnych i rzetelnych działań w celu zapobiegania alienacji rodzicielskiej

W związku z dniem 25 kwietnia tj. Dzień Świadomości Alienacji Rodzicielskiej zwracamy się z apelem do Rzecznika Praw Dziecka i podjęcie realnych i rzetelnych działań w celu zapobiegania lub/i zwalczania skutków alienacji rodzicielskiej.

Alienacja rodzicielska wbrew powszechnemu przekonaniu to nie tylko izolowanie dziecka przez głównego opiekuna od drugiego rodzica, ale także odbieranie dziecku nienaruszalnego prawa i obowiązku do kontaktu z nim. Dziecko z biopsychologicznego punktu widzenia potrzebuje miłości, troski i opieki ze strony całej jego rodziny, zarówno tej po stronie matki jak i po stronie ojca. Wszyscy zgadzamy się doktryną psychologiczną stanowiącą, że dziecko w pierwszej kolejności musi zaspokoić podstawowe potrzeby fizjologiczne: potrzebę głodu, potrzebę śmiechu, potrzebę bezpieczeństwa czy potrzebę zabawy, natomiast najwyższymi potrzebami dziecka są: potrzeba uznania, szacunku, miłości, przywiązania, więzi, relacji, samorealizacji, akceptacji, której nie da się w żaden sposób wytworzyć czy wygenerować. Tylko rodzina, rodzice, rodzeństwo, najbliżsi są w stanie dziecku oddać część siebie, aby jego rozwój przebiegał prawidłowo i pozytywnie. Nikt nie jest w stanie dziecku zastąpić rodziców, prawdziwej rodziny, więzów krwi i szczęścia z posiadania dwóch kochających je bliskich.

ZŁOŻONO OSOBIŚCIE

Biuro Rzecznika Praw Dziecka
WPŁYNEŁO

2018-04-25

Podpis
Dekretacja

Zgodnie z artykułem 113 K.R.I.O dzieci mają prawo i obowiązek kontaktu z rodzicami. Wiele form i częstotliwość kontaktów dzieci z ich rodzicami mają charakter częściowo ograniczony, utrudniony czy wręcz niemożliwy. To właśnie Pan stoi na straży prawa dziecka do kontaktu z rodzicem. I nawet, jeśli dziecko z racji wieku nie potrafi wyartykułować swoich potrzeb czy egzekwować swoich praw, to nie oznacza to, że tych praw czy potrzeb nie ma. Dziecko, które nie posiada lub nie zna swojego rodzica przeżywa wiele negatywnych uczuć na tle własnych obserwacji ze świata zewnętrznego. Świadomość i obserwacja szczęścia osób posiadających obydwój rodziców oraz niedostateczna ilość miłości ze strony bliskich może poważnie odbić się na zdrowiu psychicznym i społecznym dziecka, a sama wysokość alimentów nie zrekompensuje tej straty.

Na przestrzeni lat postrzeganie dziecka, jego spraw i praw było przedmiotem badań wielu wybitnych pedagogów i psychologów. Każdy z nich – Janusz Korczak, Aleksander Kamiński, Johann Hebart, ks. Franciszek Adamski, Bogdan Suchodolski, Maria Montessori – jednoznacznie wskazywali w swoich wywodach naukowych, że pierwszym i najważniejszym środowiskiem wychowawczym jest rodzina, bez względu na status prawny rodziców, gdyż najważniejsze są więzy biologiczne i prawne dzieci z ich rodzicami. Im silniejsza jest miłość między dzieckiem a jego rodzicami, tym ważniejsze staje się orzekanie o jak największej ilości kontaktów między nimi. Stosowanie opieki naprzemiennej było już wielokrotnym przedmiotem zainteresowań naukowców, polityków czy sędziów i na dzień dzisiejszy brak jest jakichkolwiek wyników badań negująca tę formę kontaktów dziecka z rodzicami. Nawet jeśli rodzice nie potrafią się pojednać w służbie własnych dzieci, to właśnie sąd dla dobra dziecka powinien zawsze orzekać na jego korzyść umożliwiając mu szerokie spektrum kontaktu z bliskimi. Tylko mądry i kochający rodzic nie pozwoli wychowywać się dziecku z dala od bliskich, których wpływ ma olbrzymie znaczenie dla kształtowania prawidłowych wartości moralnych, społecznych oraz postaw i zachowań.

Obowiązkiem każdego dorosłego jest ochrona dziecka przed przemocą, a skoro alienacja rodzicielska została zdiagnozowana jako przemoc, to naszym zadaniem jako społeczeństwa jest dążenie do zlikwidowania wszelkich jej przyczyn, przejawów i skutków. Wszystkie społeczne ruchy rodzicielskie są zgodne z poglądem, że wspólnymi siłami jesteśmy w stanie zapewnić dzieciom bezpieczeństwo i szczęście wolne od bólu i cierpienia. Nie wymagamy wiele, tylko zrozumienia, cierpliwości i przede wszystkim świadomości, że wraz z matkami chcemy wspólnie, w porozumieniu, z dala od jakichkolwiek konfliktów

wychowywać dzieci zgodnie z przyjętymi normami, wartościami współżycia społecznego. Wszyscy zabiegający o kontakty z Naszymi dziećmi wyrzekamy się tzw. „walki o dziecko”, zastępując je „obroną dziecka” przed alienacją rodzicielską, przed przemocą.

W związku z powyższym zwracamy się z prośbą o wyrażenie sprzeciwu wobec alienacji rodzicielskiej, podjęcie realnych działań w celu zapobiegania jej przyczynom i skutkom oraz wyrażenie woli współpracy ze wszystkimi społecznymi ruchami rodzicielskimi, dla których dobro dziecka jest dobrem najwyższym, nie podlegającym żadnym prawom. Dobro dziecka jest prawem dziecka samym w sobie